

Edward Krause, Józef Marcinkiewicz, Piotr Wawrzyniak

Puszczykowo, woj. poznańskie, st. 8

Informator Archeologiczny : badania 22, 85

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Najstarszym obiektem związanym z kulturą przeworską jest zniszczony grób jamowy - obiekt 8, który datować można na schyłkową fazę młodszego okresu przedrzymskiego. Z tego samego okresu pochodził odnaleziony w pobliżu wspomnianego obiektu żelazny nit od umba.

Najmłodszym obiektem odkrytym w 1988 r. jest jama - obiekt 14, którą należy prawdopodobnie wiązać z osadnictwem ze starszej fazy wczesnego średniowiecza. Znalaziono w jamie naczynie swoją formą przypominające niektóre naczynia z późnego okresu rzymskiego. Jednakże bliższe analogie łączące je ze starszymi formami ceramiki wczesnośredniowiecznej pozwalają ostrożnie datować naczynie na VI-VII w. Jeżeli dalsze badania potwierdziłyby proponowane datowanie naczynia z obiektu 14, to byłoby to pierwsze znane tego typu znalezisko z północnego Mazowsza.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Ciechanowie.

Badania będą kontynuowane.

Puszczykowo,
woj. poznańskie,
st. 8

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczna Oddział w
Poznaniu

Badania prowadzili mgr mgr Edward Krause (autor sprawozdania), Józef Marcinkiewicz, Piotr Wawrzyniak. Zlecenie Biura Projektów Budownictwa Komunalnego w Poznaniu. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe (osady kultury łużyckiej i przeworskiej, wieś z końca XIII (pocz. XIV w.).

Kontynuowano rozpoczęte w ub. roku badania ratownicze osady wielokulturowej położonej u ujścia Kanalu Mosińskiego (uregulowana Obrą) do Warty pod Puszczykowem i Mosiną. Stanowisko zagrożone jest zniszczeniem przez budowę oczyszczalni ścieków. Badaniom poddano generalnie północno-zachodnią część stanowiska, rozpoznano zachodnią połowę stanowiska. Część wschodnią znajduje się na terenie Wielkopolskiego Parku Narodowego i jako nie zagrożona nie była eksplorowana.

Przy użyciu spycharki wykonano dwa wykopy: nr 2 o pow. 22,85 ara i nr 3 o pow. 2,15 ara. Po oczyszczeniu wyeksplorowano z nich 203 obiekty nieruchome różnej wielkości, funkcji i chronologii. Znaczna liczba obiektów była bez jakiegokolwiek materiału zabytkowego. Część obiektów określono też jako współczesne lub nowożytnie (m. in. wykroty leśne). Ok. 30 obiektów zidentyfikowano jako pradziejowe (j. łużyckie i przeworskie). Na okres późnośredniowieczny wydatowano podobną liczbę obiektów, a wśród nich wyróżniono 3 obiekty mieszkalne. Dwa z nich (ob. nr 21/88 i 188/88) to albo ziemianki, albo chaty podpiwniczone zbliżone zarysem do kwadratu o wymiarach ok. 3,5 x 3,7 x 0,8 - 1,2 m. Do wnętrza tych obiektów prowadziły zejścia rampowe. Obiekt nr 1/88 to pozostałość chaty o konstrukcji słupowo-plecionkowej o wymiarach 3,8 x 3 m. W obiektach 1 i 2 zaobserwowano otwarte paleniska, a w obiekcie 198 gliniany piec kopułkowy.

Zwraca uwagę bardzo skromna zawartość w zabytki obiektów późnośredniowiecznych, co może wskazywać na planowe opuszczenie wioski przez jej mieszkańców lub też na bardzo krótkotrwałe osiedlenie.

Ruchomy materiał zabytkowy to ok. 2,2 ryś. uł. naczyń glinianych w większości późnośredniowiecznych oraz nieliczne wyroby żelazne o podobnej chronologii (gwoździe - 14 szt., noże - 4 szt., fr. ostrogi - 1 szt.) i gliniane (prześliki - 2 szt.). W obiektach znalazło także 55 fr. żużli żelaznych.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w opracowaniu w Pracowni Archeologicznej PP PKZ Oddział w Poznaniu.

Badania wykopaliskowe zakończono.

Reda, woj. gdańskie, st. 2 - patrz okres lateński.

Romartów, gm. Witonia,
woj. plockie,
st. 1

Muzeum miasta Łęczycy

Badania prowadził mgr Krzysztof Gowin. Finansował WKZ w Plocku. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych, ementa-rzysko kultury pomorskiej oraz osada kultury przeworskiej.

Stanowisko położone jest na krawędzi stoku doliny bezimiennego cieku, dziś rowu melioracyjnego.

Przy wydobywaniu żwiru w 1987 r. odkryto grób popielnicowy kultury pomorskiej. Spowodowało to podjęcie badań ratowniczych. Według informacji miejscowej ludności na terenie